

Lovforslaget henvistes i Folketinget til et Udvalg, hvis Arbejde efter indgaaende Forhandlinger resulterede i, at samtlige Medlemmer med Undtagelse af den kommunistiske Repræsentant enedes om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med en Række Ændringer, af hvilke den vigtigste gik ud paa at give Bestemmelserne i § 8 angaaende Statens Forkøbsret en ny Affattelse, hvorved Adgangen til at ekspropriere Jord i Henhold til Loven skulde bortfalde, ligesom man gav Afkald paa Statens Forkøbsret ved Familiesalg. Andre Ændringer drejede sig om Salgsbetingelserne, mens de øvrige hovedsagelig var af teknisk Karakter.

Gennem Vedtagelsen af disse Ændringsforslag, der alle var stillet af Landbrugsministeren, fik Lovforslaget sin endelige Form bortset fra enkelte tekniske Ændringer, der foretoges i Landstinget efter Forslag af Landbrugsministeren.

Stk. 1—4 i § 8 lyder i den ændrede Affattelse saaledes:

„Staten har Forkøbsret til Landejendomme, jfr. Stk. 7, hvis Grundbeløb, jfr. Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 §§ 2 og 3, udgør 35 000 Kr. eller derover, samt til Dele af saadanne Ejendomme.

Forkøbsret for Staten kan endvidere paalægges Landejendomme, jfr. Stk. 7, hvis Grundbeløb udgør mindre end 35 000 Kr., og Dele af saadanne Ejendomme til Fremskaffelse af Tillægsjord til Ejendomme med et mindre Tilliggende end, hvad der svarer til 8 ha middelgod Jord, som ved denne Lovs Ikrafttræden er noteret som Landbrugsejendomme eller som Husmandsbrug, og hvis Ejere inden 1. Oktober 1953 har rettet Henvendelse til vedkommende Husmandsbrugskommission eller til det for Kommunen nedsatte Tremandsudvalg, jfr. § 4, om Arealforøgelse. Efter Modtagelsen af saadan Henvendelse og efter foretagen Undersøgelse afgiver Husmandsbrugskommissionen, henholdsvis Tremandsudvalget gennem Kommissionen, Indberetning til Statens Jordlovsudvalg, som derefter kan fastsætte, at Staten skal have Forkøbsret til en eller flere Ejendomme af ovennævnte Grundbeløb, for saa vidt Tillægsjorden skønnes at